

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 15.

Femte Sæssion.

Niende Møde.

Løvedagen den 15. October.

(Forts.)

R. Winther: Uagtet Udsalbet af den foregaaende Forespørgsel ikke giver mig lynderligt Haab om at faae et blot nogenlunde tilfredsstillende Svar paa den Forespørgsel, jeg agter at stille til den høitærede Minister, saa skal dette dog ikke affrætte mig fra at stille den Forespørgsel, jeg har anmeldt, men jeg skal tværtimod i den Henseende blive mit Forsæt tro.

Selv de, der meget stærkt sværme for en Sammensmeltning af forskjellige Landsdele, trods de Eiendommelligheder hos enhver af disse, der ligesom indbyde til en naturlig Søndring — og deres Tal er ikke ringe i vore Dage — selv de, maae dog vistnok indrømme, at der er forbundet mange Ulemper med en saadan unaturlig og kunstig Sammensmeltning. Da der for 3 Aar siden var Spørgsmaal om, hvorvidt Færøerne skulde repræsenteres paa den danske Rigsdag, reiste der sig ogsaa en stærk Opposition herimod, og det var navnlig den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), der stod i Spidsen for denne Opposition. Uagtet jeg har megen Respekt for mange af Færøernes Eiendommelligheder, og uagtet jeg antager, at man langt bedre værner om disse i en Folkerepresentation paa Færøerne end paa den danske Rigsdag, saa kan jeg dog ikke nægte, at jeg ingenlunde hylder den Anskuelse, at Færøerne for Diebliffet skulde savne Representation paa Rigsdagen. Saalænge Færøerne ikke ere mere udviklede i politisk Henseende end de nu ere, ville de nemlig være nødt til at søge deres fleste Repræsentanter paa Lagthinget blandt Embedsstanden; dette

vil naturligvis have til Følge, at en mindre fristudet Udvikling vil faae de fleste Stemmer for sig paa Lagthinget, medens det mere fristuede Parti derimod tør være det Haab, at finde Understøttelse paa den danske Rigsdag og saaledes maaskee vil vinde Seier i det afgjørende Dieblif. Som Exempel herpaa skal jeg blot nævne de af Lagthinget foreslaaede Forandringer i Lagthingsloven; Lagthingets Fleertal har nemlig foreslaaet Eiendomsensus som Valgretsbetiingelse og det har saaledes rimeligvis truffet det nuværende Ministeriums Anskuelse, hvortimod Mindretallet og det et meget betydeligt Mindretal har foreslaaet almindelig Valgret, som jeg tør haabe vil vinde Rigsdagens Bisfalb. Det viste sig ogsaa, da de af Lagthinget foreslaaede Forandringer i Lagthingsloven i næstsidste Sæssion bleve behandlede i Landstthinget, at man ingenlunde vilde gaae ind paa Eiendomsensus, skjøndt man rigtignok hellerikke var tilbøielig til at antage almindelig Valgret og derfor gik en Middelvei. — Men hvilke Anskuelser man end hylder i denne Henseende, saa er det dog aabenbart, at naar Færøerne skulde repræsenteres paa Rigsdagen, saa maa der aabnes dem Leilighed til, at deres Repræsentanter kunne være tilstede paa Rigsdagen i hver Sæssion. I den Henseende frembyder der sig unægtelig nogle Vanskeligheder, naar Rigsdagen efter en Oplosning paany træder sammen. I § 62 af Loven om Rigsdagsvalgene paa Færøerne hedder det nemlig: „Oploses Rigsdagen, har Indenrigsministeriet at drage Omsorg for, at de nye Valg paa Færøerne foretages saa hurtigt, som Omstændighederne tillade det. Saavel i dette Tilfælde, som naar ellers almindelige Valg udskrives, er for Færøernes Vedkommende Bestemmelsen af Valgdagen overladt